

JUSTITSMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Miljø- og Fødevareudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 28. august 2017
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh: Anne Høgenhaven Simony
Sagsnr.: 2017-0032/33-0018
Dok.: 2359065

Hermed sendes endelig besvarelse af spørgsmål nr. 960 (Alm. del), som Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg har stillet til justitsministeren den 28. juni 2017. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Simon Kollerup (S).

Søren Pape Poulsen

/

Jesper Jarnit

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 3392 3340
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 960 (Alm. del) fra Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg:

”Hvilke årsager mener ministeren, der ligger til grund for en sagsbehandlingstid - fra sigtelse til øvrige fældende afgørelser - på 238 dage i udenretlige afgørelser i 2016 i dyreværnsager, jf. MOF alm. del – svar på spørgsmål 690?”

Svar:

1. Det fremgår af den redegørelse af 21. april 2017 fra Rigsadvokaten og Rigspolitiet om sagsbehandlingstiden i dyreværnsager, som er vedlagt besvarelsen af spørgsmål nr. 690 (Alm. del) fra Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg, at en række forhold har betydning for sagsbehandlingstiden.

2. Samtlige politikredse har således anført, at sagerne ofte skal forelægges for – eller at der skal indhentes en udtalelse fra – andre myndigheder, og at det ofte vil medvirke til, at sagsbehandlingstiden bliver længere. Hovedparten af politikredsene har i den forbindelse særlig henvist til, at sagerne ofte skal forelægges for Det Veterinære Sundhedsråd med henblik på en veterinærfaglig vurdering af sagen.

Derudover har flere politikredse oplyst, at sagsbehandlingstiden kan forlænges, når der er tale om større og mere komplicerede sager. Politikredsene har i den forbindelse bl.a. peget på, at flere sager er juridisk komplekse. Dette gælder både i forhold til vurderingen af, hvem en straffesag i givet fald skal rejses mod, selve bevisvurderingen, samt omfanget af sagerne, som kan have mange forhold.

Herudover har flere politikredse henvist til, at flere sager om overtrædelse af dyreværnsloven indledes med, at politiet efter reglerne i dyreværnsloven giver et pålæg, f.eks. om at dyret behandles for sygdom, eller at dyret aflives. I disse sager vil der ofte være en periode, hvor politiet skal kontrollere, om den pågældende overholder pålægget, ligesom efterfølgende kontrolbesøg kan medføre nye sigtelser. Dette kan medføre en forlængelse af sagsbehandlingstiden fra de første sigtelser, og indtil politiet kan overgive sagen til anklagemyndigheden.

Endelig har to politikredse – som en medvirkende årsag til sagsbehandlingstiden – henvist til den nuværende situation, hvor der har været og

fortsat er et stort ressourcetræk i politikredsene til blandt andet bevogningsopgaver.

3. Det fremgår af besvarelsen af spørgsmål nr. 690 (Alm. del) fra Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg, at der er iværksat en række tiltag, som skal styrke den overordnede og lokale koordinering og styring på dyreværnsområdet, og at der i politikredsene generelt er fokus på behandlingen af sager om overtrædelse af dyreværnsloven, herunder på nedbringelse af sagsbehandlingstiden.

Der er bl.a. på baggrund af den rapport af 4. november 2016, som blev udarbejdet af arbejdsgruppen om politiets indsats mod dyrevelfærdskrænkelser, iværksat en række initiativer, som skal styrke politiets og anklagemyndighedens behandling af dyreværnsager. Flere af de initiativer, som er under implementering eller planlægning, retter sig mod forhold, som politikredsene har peget på har betydning for sagsbehandlingstiden i dyreværnsager.

Rigspolitiet, Rigsadvokaten og Justitsministeriet følger udviklingen på området, og det er forventningen, at de iværksatte tiltag på sigt vil have en positiv effekt på sagsbehandlingstiden i sager om overtrædelse af dyreværnsloven.